



Основни суд у Бујановцу

Дана 23.09.2016 год.

Судски писарнице

РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
ОСНОВНИ СУД  
К. бр. 105/16  
Дана 31.05.2016. год.  
БУЈАНОВАЦ



ОДЛУКА је извршна дана 10.10.2016

Основни суд у Бујановцу

Дана 14.10.2016 год.

Судски писарнице



ОСНОВНИ СУД У БУЈАНОВЦУ је већу састављеном од судија Светозара Симића - као председник већа и судија претходника Соње Зафировић и Величковог Југослава - као чланова већа, са записником Тетом Агуши у јавном предмету против опт. З. А. из с. Буштрање, Општина Прешево, одлучујући о кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење ст. 3 у вези ст. 2 Кривичног законика, по оптужници ОЈТ у Врању од 11.12.2015 године, након одржаног главног и јавног претреса, у присуству оптуженог, његовог браниоца Арифџи Насера адвоката из Прешева и заступника оптужбе - Зорана Митића - заменика ОЈТ у Врању, дана 31.05.2016. год., једногласно је донео, а дана 01.16.2016. године, јавно објавио

### ПРЕСУДУ

Опт. З. А., са ЈМБГ \_\_\_\_\_ оца \_\_\_\_\_ а и мајке \_\_\_\_\_, рођен \_\_\_\_\_ 1995 године у Пловдин, Р.Бугарска, а живи у с.Буштрање, Општина Прешево, албанца држављанин Србије радник, нежењен писмен завршио средњу техничку школу, сиремашног имовног стања, неосуђиван, не води се други кривични поступак за друго кривично дело.

### КРИВ ЈЕ:

### ШТО ЈЕ:

Дана 26.04.2015. године, око 01,30 часова у Прешево, код мотела „Сантос“, са умишљајем и у стању урачунљивости, у намери да себи прибави имовинску корист, у неутврђеном износу по извршеном превозу до крајње дестинације, а петорици страних држављана корист у виду превоза и недозвољеног транзита кроз Р. Србију, ради њиховог даљег одласка у земље Европске уније- Немачка, омогућио недозвољени транзит кроз Р. Србију, већем броју страних држављана и то: Мс \_\_\_\_\_ К \_\_\_\_\_, S \_\_\_\_\_ К \_\_\_\_\_, К \_\_\_\_\_, K \_\_\_\_\_ R \_\_\_\_\_, K \_\_\_\_\_ D \_\_\_\_\_, сви из Сирије, који су претходно илегално прешли границу из Р. Македоније према Р. Србији, на тај начин што је путничким моторним

возилом марке „Голф 2“ са рег. ознакама „Сантос“, где су чекали страни држављани, и у своје путничко возило утоварио 5 страних држављана, након што су страни држављани ушли у возило, кренуо је на унапред договорену вожњу, у правцу аутобуске станице у Бујановцу, ради превоза и недозвољеног транзита кроз Р.Србију, да би након тога страни држављани од Бујановца отпутовали аутобусом до Београда, а ради даљег одласка наведених страних држављанина у земљама Европске уније-Немачка, а када је дошао на делу пута код надвожњака на улазу у Бујановац око 01, 45 часова, своје возило зауставио је на аутопуту и страним држављанима наложио је да изађу из возила, при том руком им је показао правац где се налази аутобуска станица у Бујановцу, у том тренутку наишла је службеним возилом полицијска патрола из станице граничне полиције Бујановац, зауставила је стране држављане и оптуженог да се не удаљавају, и тиме спречен је у даљем транзиту и превозу илегалних миграната кроз Србију, и том приликом у његовом возилу и поред возила пронађени су страни држављани, при чему је био свестан забрањености свога дела и хтео је његово извршење.

- чиме је извршио крив. дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350. ст. 3 у вези ст. 2. Кривичног законика.

Суд на основу напред наведених одредби и одредби чл. 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика, оптуженог.

## О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 1(једне) године, и истовремено одређује на основу чл. 45 ст. 5 Кривичног законика, да ће оптужени казну затвора издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора.

Оптужени се обавезује на плаћање судског паушала у износу од 2.000,00 дин, и на плаћање трошкова кривичног поступка у укупном износу од 56.350,00 динара, овоме суду у року од 15 дана, по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Према окривљеном изриче се мера безбедности одузимања предмета извршења путничког моторног возила марке VWолсфеген типа „Голф 2“ са рег. ознакама \_\_\_\_\_ са одговарајућим кључем за стартовање и саобраћајном дозволом за наведено возило, са серијским бројем \_\_\_\_\_ издата на име \_\_\_\_\_ Као средства употребљена за извршење предметног кривичног дела, који се имају одузети по правоснажности наведене пресуде у корист буџета Р. Србије сходно одредби члана 350 ст. 5 у вези чл. 87 КЗ-а.

ОДБИЈА СЕ предлог ОЈТ у Врање да се оптуженом изрекне мера безбедности одузимања мобилног телефона марке „Самсунг“ типа ГТЕ 2550 црне боје,imei број \_\_\_\_\_, са картицом мобилног оператера „Теленор“, као неоснован, те се наведени предмети по правоснажности пресуде имају вратити оптуженом.

## Образложење

Основно јавно тужилаштво у Врању, поднело је овом суду оптужницу Кт.бр. 811/15 од 11.12.2015 године, којом је оптужило из с.Буштрање, Општина Прешево, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350. ст. 3 у вези ст. 2. Кривичног законика и кривичног дела фалсификовање исправе из чл. 355 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ-а.

По поднетој оптужници заказан је и одржан главни јавни претрес на коме је опт. дао своју одбрану, саслушани су сведоци Н Н и М С, прочитани су искази сведока М К, S K, K, Ka, K, Ra, K, Dj, сви из Сирије, дати пред ОЈТ у Врању на записницима о испитању сведока Кт.бр.811/15 од 11.03.2015 године, од писаних доказа изведени су потврда о привремено одузетим предметима од 26.04.2015 године, извршен је увид у 5 упитника илегалних миграната Сирије у фотокопији, и извод из КЕ издато на име оптуженог од Пу Врање дана 11.05.2015 године.

Оптужени З. А. негирао је извршење кривичних дела за која се терети. Најпре у истражном поступку бранио се чућањем, а на главном претресу је навео да се не сећа датума нити месеца, а зна да је било 2015 године, једног дана својим путничким возилом марке „Голф“ са рег. ознакама одвео је своју мајку у с.Самољице код ујака његовог оца. Тамо је оставио у времену око 18,00 часова. После је истим возилом отишао за Прешево и задржао се у кафићу до 24,00 часова. А затим истим колима пошао је поново за село Самољица да би узео своју мајку и вратио кући. Даље је навео да су га у Прешеву на делу пута код мотела „Сантос“ зауставила три лица, која су приликом заустављања показивали пасоше и бео папир који су држали у руци. Зауставио се јер су њих тројица изашли на пут. Када се је зауставио није излазио из свог возила, али док је разговарао са ова три лица са којима није успео да се разуме, јер су они говорили неким језиком, који он не разуме, једино је разумео аутобус и схватио је да желе да буду превезени до аутобуске станице. За то време двојица који није видео отворили су задња врата и ушли у његово возило и нису хтели да изађу. После у своје возило примио је и тројицу који су га зауставили. Један од њих сео је на месту сувозача а 4 на задњем седишту. Навео је да затим је кренуо из Прешева да бих превезао до аутобуске станице у Бујановцу. Видео је да су они страни држављани, а то је закључио по језику, јер такве људе није видео. Није знао да ли су странци или нормални. Имали су нормалну боју коже као и он. У вези цене превоза није било уопште речи. Није ништа мислио о цени. Није знао какви су људи и где су пошли. Новац није тражио и није имао намеру да тражи на име превоза. Ова лица довезао је до Бујановца до надвожњака на улазу у Бујановац и то на аутопуту истоварио их из возила. Том приликом показао је им руком где се налази аутобуска станица и они су отишли том правцу. Полиција их је затекла након што су изашли из возила и кренули. Намера му је била да их ту истовари, а да затим иде за с.Самољица где је оставио своју мајку. Међутим тада је полиција наишла и након тога од њега затражила личну документацију, а такође задржана су и ова лица који их је превозио. После тога сви су спроведени у ПС у Бујановцу, а затим у граничну полицију у с. Цакановац где су задржани целу ноћ. Сутрадан око 08,00 часова, полиција је спровела у тужилаштво, а затим је пуштен кући. Истакао је и то да је ова лица утоварио око 01,30 часова ноћу. На питање да ли је сам зауставио возило или је био заустављен од полиције одговорио је да је сам зауставио своје возило да бих истоварио и да би затим окренуо да се врати назад, а полиција се појавила у тренутку када су они изашли из возила. Пре заустављања није уочило полицију. На месту где је стао било је осветљење, а иначе од Прешева до Бујановца кретао се аутопутом, а код надвожњака било је светло. На питање

када је дошла полиција извршила контролу, шта су пронашли, одговорио је да су га контролисали али ништа нису пронашли. Да су га питали да ли има новац, а он новац није имао, те новац нису нашли. Контролисали су га лично и тражили документацију. На питање када би знао да су страни држављани шта би радио у таквој ситуацији, одговорио да не би прихватио да их превезе. На питање када ја наишла полиција где се налазио одговорио је да се налазио у возилу, а да је осим његовог возила није било другог возила у том моменту.

Сведоци М<sub>1</sub> С<sub>1</sub> и Н<sub>1</sub> Н<sub>1</sub> посведочили су да су они полицијски службеници СГП Прохор Пчињски и да су критичног дана 26.04.2015 године иза поноћи негде око 00,10 часова, службеним возилом обављали патролну делатност при СГП Бујановац. Приликом обиласка терена на релацији од с.Божиневац, село Левосоје до аутобуске станице уочили су путничко моторно возило марке „Голф 2“ Врањских рег.таблица, тамно плаве боје, које успорава и зауставља се код Бујановачке петље, и не искључује се за Бујановац, већ се зауставило на укључењу према Врању, што је њима и постало сумњиво јер су сумњали да ово возило превози илегално мигранте, што су утврдили када су пришли возилу и у када су уочили 2 НН лица излазе из возила, а да се још три лица налазе се у возилу. Утврдили су да се ради о лицима илегалним мигрантима из Сирије, што су утврдили накнадно контролом и да су илегално ушли из Р. Македоније у Р.Србију. Возач овог возила опт. З. А. при том им је рекао да је ове путнике хтео је да их превезе од с.Биљаче до аутобуске станице у Бујановац и да је за ову вожњу добио 20 евра, али не знају да ли укупно или по особи, да је то обећано, али девизни новац нису пронашли код њега након извршене контроле. Након тога лица и возило преузео је инспектор на даљу надлежност. На главном претресу објаснили су да када су они пристигли службеним возилом и исти су стали испред возила оптуженог, да се оптужени налазио у свом возилу а да су од возила изашла 3 лица страна држављанина који су почели да беже, али кад су видели да се ради о полицијским службеним лицима исти су се зауставили. А у возило оптуженог на задњим седиштима налазили су се још два лица страних држављанина.

Сведоци М<sub>1</sub> К<sub>1</sub>, S<sub>1</sub> К<sub>1</sub>, K<sub>1</sub>, K<sub>1</sub> K<sub>1</sub> а R<sub>1</sub>, K<sub>1</sub> D<sub>1</sub>, посведочили су да су у вечерњим часовима дана 25.4.2015 године илегално прешли државну границу из Р.Македоније према Р. Србији кретајући се пешице шумским путем. Када су ушли у Србију дошли су до магистралног пута где су хтели да зауставе неке возило које би их одвезло до аутобуске станице, а затим аутобусом да отпутују до Београда, а након тога другим превозним средством да оду до Немачке. Зауставило се возило које није имало такси ознаку. Када се зауставио возача возила упитали су на енглеском језику где се налази аутобуска станица и договорили се у вези превоза што је оптужени прихватио да их превезе до аутобуске станице. Сведоци М<sub>1</sub> К<sub>1</sub>, S<sub>1</sub> K<sub>1</sub>, K<sub>1</sub> R<sub>1</sub> посведочили су да би платили возачу након обављеног превоза код аутобуске станице. Такође су и осведочили да их је полиција зауставила и затим предали у полицијској станици.

Потврда о привремено одузетим предметима од 26.04.2015. године садржи податке о томе да је од оптуженог наведеног дана одузето једно моторно возило VW типа „Голф 2“ са рег.ознакама са одговарајућим кључем за стартовање возила, саобраћајном дозволом за наведено возило са серијским бројем издат на име З. А. и мобилни телефон марке „Самсунг“ типа ГТЕ 2550, црне боје, имеи број а картицом мобилног оператера „Теленор“.

На основу увида у 5 упитника о идентификацији страних држављанина утврђено је да су сва 5 лица које је полиција затекла у возилу и поред возила оптуженог, да су сви страни држављани из Сирије.

На основу извода из КЕ издат од ПУ Врање дана 11.05.2015 године утврђено је да оптужени до сада није кривично осуђиван.

Након анализе свих изведених доказа у смислу чл. 16 и 419 ЗКП-а, утврђено је следеће чињенично стање да је опт. З. А. дана 26.04.2015. године, око 01,30 часова у Прешеву, код мотела „Сантос“, у намери да себи прибави имовинску корист, у неутврђеном износу по извршеном превозу до крајње дестинације, а петорици страних држављана корист у виду превоза и недозвољеног транзита кроз Р. Србију, ради њиховог даљег одласка у земље Европске уније- Немачка, омогућио недозвољени транзит кроз Р. Србију, већем броју страних држављана и то: М. К. С. К. К. К. Р. н, К. I D; , сви из Сирије, који су претходно илегално прешли границу из Р. Македоније према Р. Србији, на тај начин што је путничким моторним возилом марке „Голф 2“ са рег.ознакама дошао у Прешеву, код мотела „Сантос“, где су чекали страни држављани, и у своје путничко возило утоварио 5 страних држављана, након што су страни држављани ушли у возило, кренуо је на унапред договорену вожњу, у правцу аутобуске станице у Бујановцу, ради превоза и недозвољеног транзита кроз Р. Србију, да би након тога страни држављани од Бујановца отпутовали аутобусом до Београда, а ради даљег одласка наведених страних држављанина у земљама Европске уније-Немачка, а када је дошао на делу пута код надвожњака на улазу у Бујановац око 01, 45 часова, своје возило зауставио је на аутопуту и страним држављанима наложио је да изађу из возила, при том руком им је показао правац где се налази аутобуска станица у Бујановцу, у том тренутку наишла је службеним возилом полицијска патрола из станице граничне полиције Бујановац, зауставила је стране држављане и оптуженог да се не удаљавају и тиме спречен је у даљем транзиту и превозу илегалних миграната кроз Србију и том приликом у његовом возилу и поред возила пронађени су страни држављани.

Овакво чињенично стање суд је утврдио на основу одбране оптуженог, који не оспорава да је критичног дана својим путничким возилом марке „Голф 2“ са рег.ознакама дошао у Прешеву код мотела „Сантос“ око 01,30 часова ноћу и да је у своје возило путоварио 5 страних држављанина. Да је знао да се ради о страним држављанима, а што је закључио на основу тога што су они говорили језиком који он не разуме, а само је разумео „аутобус“, и схватио је да исти желе да буду превезени до аутобуске станице. Да је након утовара страних држављанина у возилу, кренуо у смеру Бујановца да исте превезе до аутобуске станице у Бујановцу. Када је стигао код надвожњака на улазу у Бујановац зауставио је своје возило на аутопуту, наложио је страним држављанима да излазу из возила и руком им показао где се налази аутобуска станица. Као и да је у том тренутку наишла полицијска патрола која је зауставила стране држављане и оптуженог, а након тога спровела у ПС у Бујановцу. Затим чињенично стање утврђено је на основу исказа сведока Н. и М. С. који су навели да им је било сумњиво кретање возила оптуженог као и место где се возило зауставило, те су својим службеним возилом дошли испред возила оптуженог, у тренутку када су из истог изашла три страна држављана и почела да беже, али када су видели да се ради о полицијским службеницима зауставили су се, а да су двојица страних држављанина била у возило оптуженог на задњим седиштима и такође у возило био и оптужени, те да су исти након извршене

контроле спроведени у полицијску станицу и предати инспектору на даљу надлежност. Чињенично стање утврђено је на основу исказа сведока страних држављанина М. К. S. K. K. K. R. i, K. Dj, који су посведочили да су у Р.Србију ушли илегално из сmera Р.Македоније кретајући се пешице шумским путем. Да су затим зауставили возило оптуженог и да је њихова намера била да их исти превезе до прве аутобуске станице, а одакле да аутобусом отпутују до Београда, а потом да оду за Немачку. Док су сведоци М. K. S. K. K. R. i посведочили да би платили оптуженом на име превоза по обављеном превозу до аутобуске станице. На основу исказа сведока страних држављанина и извршеног увида у 5 упитника илегалних миграната утврђено да су сви страни држављани и то из Сирије. Док је на основу потврде о привремено одузетим предметима утврђено да је након обављене контроле од стране полиције и утврђивања да ли је оптужени у своје возило превозио 5 страних држављана који су ушли илегално, од оптуженог одузето је путничко возило марке „Голф 2“ са рег. ознакама са кључем са стартовање возила и саобраћајну дозволу за ово возило.

Из напред изложеног суд је утврдио да је оптужени путничким возилом марке „Голф2“ дошао у Прешеву код мотела „Сантос“, где је утоварио већи број страних држављанина, исти је знао и место и време где ће их преузети и потуварити у возило јер је сам навео да их је утоварио ноћу око 01, 30 часова на наведеном месту. Оптужени је знао да се ради о страним држављанима, што је закључио по језику који су говорили и да према месту и времену када их је утоварио да је знао да су ова лица у Србију ушли илегално. На основу исказа сведока Н. Н. и М. С. као и на основу саме одбране оптуженог, суд је утврдио да је оптужени у свом возилу критичном приликом имао утоварено 5 лица страних држављана и да овај број од 5 лица представља већи број лица. Овим је утврђено да је оптужени превозом и транзитом наведеног броја лица остварио битно обележје предметног кривичног дела, да је омогућио недозвољени транзит већем броју лица. Такође је утврђено да оптужени није бесплатно превозио наведена лица, већ да је то чинио у намери да себи прибави имовинску корист, што је утврђено на основи исказа сведока страних држављана М. K. S. K. R. i, који су навели да би оптуженом платили на име превоза након обављеног превоза до аутобуске станице, због тога износ прибављене имовинске користи није прецизно утврђен. Међутим суд сматра да је остварено обележје кривичног дела да је оптужени поступао у намери да себи прибави имовинску корист, али пошто сведоци нису навели у ком износу, суд је утврдио да је оптужени поступао у намери да прибави имовинску корист у неутврђеном износу. Суд сматра да за постојање овог крив.дела неопходно је да је оптужени поступао у намери да прибави било какву корист, а у конкретном случају је утврђено да је поступао у намери да прибави имовинску корист, што је битно обележје овог крив.дела, а није битна висина прибављене имовинске користи, те је суд утврдио да је оптужени поступао у намери да прибави имовинску корист у неутврђеном износу. На основу исказа сведока страних држављана суд је утврдио да су страни држављани у Србију ушли илегално и да су исти путовали у транзиту кроз Р.Србију, да би отишли у земље Европске уније, конкретно у Немачкој, а да он што су навели да су хтели да буду превезени до аутобуске станице, а затим од те станице да аутобусом отпутују за Београд, само је њихов успутни правац кретања, а даје њихова крајња намера била да отпутују у Немачку, што су и сами потврдили у својим исказима. Поред тога опште позната је чињеница да страни држављани из Афроазијског комплекса у транзиту пролазе кроз Србију и да одлазе у земље Европске уније, коју чињеницу, као опште познату не треба их посебно показивати. А оптужени који је стране држављане утоварио у своје возило истима је омогућио недозвољени транзит

г. Србију, а у намери да себи прибави имовинску корист у неутврђеном износу, а страним држављанима прибави корист у виду превоза и недозвољеног транзита кроз Р. Србије.

Приликом утврђивања чињеничног стања суд је ценио одбрану оптуженог и исту није прихватио у делу где негира да је извршио предметно кривично дело, да није знао да се ради о страним држављанима, а да је то знао да не би потуварио у своје возило, да није имао намеру да им наплати за обављени превоз. Овај део одбране оптуженог суд није прихватио из разлога што је одбрана оптуженог усмерена на избегавање кривичне одговорности иста није логична, јер није логично да оптужени дође ноћу у 01, 30 часова у Прешеву код мотела „Сантос“ и да потувари 5 лица страних држављанина у своје возило, а да то претходно није знао и да није било претходно договорено, а сама чињеница што је у то доба ноћи возилом дошао сам на наведеном месту јасно указује да је дошао сам да би имао више простора да у возило потувари већи број страних држављана. Поред тога и сам оптужени навео је да је знао да се ради о страним држављанима што је закључио на основу језика који су говорили, а након тога негирао је ово и тврдио да није знао да се ради о страним држављанима, а да је то знао да не бих их потуварио. Такође одбрана оптуженог је нелогична јер није логично да неко возилом дође на одређено место у 01,30 часова ноћу и да изврши превоз већег броја лица без икакве користи. Поред тога нелогична је одбрана оптуженог да није извршио кривично дело на основу саме чињенице где је истоварио стране држављанине, јер исти не оспорава да их је истоварио на аутопуту код надвожњака на улазу у Бујановац и да је им руком показао где се налази аутобуска станица, А истоварио их је на том месту јер се плашио полиције и контроле, јер ако уђе у град да би дошао до саме аутобуске станице постојала је могућност да наиђе на неку полицијску патролу и због тога их је истоварио на аутопуту да не би био примећен, а све ово указује да је исти знао шта ради и да је био свестан да оно што ради да је забрањено. Због свега наведеног наведени део одбране суд није прихватио.

Суд је ценио и исказе саслушаних сведока Н. Н., М. С. и К. R, К. Dj, па је исказе свих сведока прихватио у целости с обзиром да се њихови искази међусобом подкрепљују и надопуњују, а такође потврђени су и изведеним писаним доказима и то потврдом о привремено одузетим предметима као и упитницима о идентификацији страних држављана. Такође је суд ценио изведене писане доказе и исте је прихватио из разлога што се ради о веродостојним и у току поступка неоспореним доказима.

Утврђујући питање виности оптуженог суд налази да је исти поступао са директним умишљајем, јер је био свестан да превозењем страних држављана, који су илегално ушли у Р. Србију, и да омогућавањем њиховог недозвољеног транзита кроз Р. Србију чини кривично дело и да је исти на тај начин поступао у намери да себи прибави имовинску корист у неутврђеном износу, као и у намери да страним држављанима прибави корист у виду превоза и недозвољеног транзита кроз Р. Србију, па је то извршење и хтео.

Правно оцењујући радњу оптуженог суд налази да се у истој стичу сва битна обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350. ст. 3 у вези ст. 2 КЗ. За које крив. дело, је оглашен кривим и осуђен као у изреци пресуде.

Одлучујући о врсти и висини казне суд је имао у виду степен кривичне одговорности оптуженог, побуде из којих је дело учињено, околности под којима је дело

учињено, ранији живот оптуженог, његове личне прилике, имовно стање оптуженог, да није кривично осуђиван, па је од олакшавајуће околности суд код оптуженог нашао да није кривично осуђиван, да је сиромашног имовног стања и да се не води други кривични поступак за друго кривично дело, да се ради о млађем пунолетном лицу који у време извршења предметног кривичног дела није имало пуних 20 година, док од отежавајуће околности суд на страни оптуженог није нашао, па је истог осудио на казну затвора као у изреци пресуде, и истовремено одређује да се казна затвора на коју је оптужени осуђен на основу чл. 45 ст. 5 КЗ-а, има извршити, тако што ће је оптужени издржавати у просторијама у којима станује, без електронског надзора, јер је суд нашао да с обзиром на личност оптуженог, чињеницу да није кривично осуђиван, његово држање после учињеног кривичног дела, може очекивати да ће се и на тај начин постићи сврха кажњавања из чл. 4 и 42 КЗ-а.

Оптужени је обавезан на плаћање паушалног износа од 2.000.00 динара и на плаћање трошкова кривичног поступка у износу од 56.350,00 динара, а то су трошкови који су настали у фази истраге пред ОЈТ у Врању, овоме суду у року од 15 дана, по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења, сходно одредби чл. 261 ст. 2 тачка 1 и 7 и став 3 ЗКП-а.

Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета извршења крив. дела и то: путничког моторног возила марке VWолсфаген типа „Голф 2“ са рег. ознакама са одговарајућим кључем за стартовање и саобраћајном дозволом за наведено возило, са серијским бројем издата на име З.А, као средства употребљена за извршење предметног кривичног дела, који се имају одузети по правоснажности наведене пресуде у корист буџета Р. Србије сходно одредби члана 350 ст. 5 у вези чл. 87 КЗ-а, јер је у току поступка на основу изведених доказа утврђено да је оптужени предметно возило користио као средство за извршење овог кривичног дела за превоз и транзит страних држављанина кроз Р.Србију, док кључ за стартовање овог возила и саобраћајна дозвола на наведено возило прате возило које се одузима.

**ОДБИЈЕН ЈЕ** предлог ОЈТ у Врање, да се оптуженом изрекне мера безбедности одузимања мобилног телефона марке „Самсунг“ типа ГТЕ 2550 црне боје,imei број картицом мобилног оператора „Теленор“, као неоснован, те се наведени предмети по правоснажности пресуде имају вратити оптуженом. Суд је наведени предлог за одузимање мобилног телефона одбио из разлога што изведеним доказима није утврђено да је овај мобилни телефон оптужени користио као средство за извршење предметног кривичног дела.

**ОСНОВНИ СУД У БУЈАНОВЦУ** дана 31.05.2016. год. К. бр. 105/16.

Записничар,  
Теута Агуши

Пред. већа-судија  
Светозар Симић

**ПРАВНА ПОУКА:**

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема исте, преко овог суда Апелационом суду у Нишу.

